

עלון קיבוץ כפר מסריק כב' אב תשפ"ב

25 מ' 19.8.2022

הד הנה עשה

שנה שמונים ושמונה * מס' 2611

השבוע ליוונו את חברנו זאב יעקב למנוחות. זאב נפטר בביתו בגיל 99 שנים. בעיתון שלנו דברי פרידה והספדים שנאמרו על קברו. לא רבים החברים שהגיעו לגיל מכובד כזה ובעיקר – כשראשו צלול ועדיין לא תש כוחו. הלוואי ונוכל להיפרד מעוד רבים בינינו שיזכו לחיים ארוכים וטובים.

שלום לכולכם.

בלי שהתכווננו, התמלא העיתון בחומרים רבים ומגוונים וסופו של דבר יצא עיתון גדול מהרגיל. לא נורא, זה מפצה אתכם על עיתונים "רזים" יותר שהיו לאורך השנה. אנחנו בתחילתו של הסוף – סוף הקיץ, סוף החופש הגדול, סוף הפגרה של נבחרת הכדורעף, סוף שנת הש"ש ועוד.

את שער העיתון אנחנו מקדישים לתמונה מאירוע סיום החופש הגדול של ילדינו. האירוע נערך על הדשא מול בית המוסדות. ילדי המר"חבים הכינו (בעזרת צוות המדריכים והמחנכות) הופעות של אקרובטיקה, ברכות, ריקודים ושירים להנעים את הערב להורים, לסבים לעצמם ולכל המוזמנים. עוד כמה ימים וילדי הפעוטון יצטרפו לגן, הבוגרים של גן דקל יעלו לכיתה א' בוגרי כיתה ו' יעברו ללמוד באופק ובוגרי אופק יתחילו מסלולים אישיים, מי לצה"ל מי לשנת שירות. נאחל לכולם – שנת הצלחה, התבגרות טובה, לימוד דברים חדשים ובעיקר בעיקר בריאות ושלום.

מזג האויר עדיין לא מוכן להשתנות באופן מלא, אבל משכימי קום שבינינו, יכולים להעיד שעד השעה 6.30 יש קרירות נעימה של סוף "השרב הגדול" ונעים לצאת לצעידת בוקר מרעננת. בשדה הכותנה "בביצה" כבר הופיעו הלקטים ראשונים שנפתחו ולובן הכותנה מציץ ומפתיע בתחתית השיחים.

הבחירות לכנסת מתקרבות והאווירה מתחממת. זהירות, זה מתחיל להיות חם!

בריכת השחיה ממשיכה לפעול בצורה נהדרת ומצליחה לצנן את הגוף בשעות החום הגדול. בנוסף לחברים רבים ולכל הילדים שנהנים ממנה, היא מארחת גם קייטנות שונות וגם מינויים וצוות הברכה משתדל לתת שירות מיטבי לכל המתרחצים – מבית ומחוץ וגם מצליח.

שבת שלום ו... שנשמע גם מכם. אברהם

בימים האחרונים היו תקלות חוזרות ונשנות במערכת האינטרנט והתקשורת שלנו. חברים שאלו, וגם התלוננו מדוע זה קורה? ראיתי באתר "מקומי" שלנו שעירד דוכס עונה לשואלים וגם מעלה הצעה ופניה לציבור: עירד מסביר שהשרת של תיבת הדואר האלקטרוני שלנו ישן מאד והוא צפוי לתקלות נוספות בעתיד. ישנה אפשרות לנסות ולתקן אותו אבל רק החלפתו בחדש תפתור את הבעיה באופן שלם. אלא שהחלפה כזו היא יקרה מאד ולכן... עירד מציע לכל החברים שמתמשים בתיבת הדואר (מייל)

masaryk.org.il לוותר עליה ולעבור לשימוש בתיבת gmail.com שהיא חנימית ויש לה עוד יתרונות על התיבה הישנה. עירד מבטיח שכל מי שיעשה זאת יוכל לפנות אליו והוא יסדר שכל ההודעות שימשיכו להגיע לתיבה הישנה יכנסו מיד לתיבה החדשה. זה כדאי וזה נוח. מומלץ.

אם אתם אוהבים לשחק. מלאי תשוקה ורוצים לתת ביטוי ליצירתיות שלכם, למתנות ולאתגרים שגיל התבונה מביא איתו הצטרפו ל:

"למי קראת זקן?!"

פריקט תיאטרון קהילתי

תיאטרון עונת ע"י מחקרים מחקרית. כחלק מהכנה מרומזת המחקרים מביא מחקרים נביל התבונה. הפתוח מאתגרים שגיל מוזן ומעודדים אתם להגביר יחידות מחקרית. אולם ימים נבילי המועדב בסוף השנה אולם נבילי. מיליון דולרים נרמזים. מיליון דולרים נרמזים. מיליון דולרים נרמזים.

מפגשי התיאטרון יתקיימו ביהל בין נובמבר 22 - יוני 23 בימי ב' בין 16:30 - 19:00 עלות שנתית למשתתף - 1500 ₪

מפגש חשיפה. הכרות ותיאום ציפיות יתקיים ביהל ביום שלישי 20.9 16:30- (המפגש ללא עלות ובהרשמה מראש)

חברות ונראשות - יול 9563188 04-8996759 054

ד"ש מהנוי

זאת הודות לחזונו ובהובלתו של ידיד הנוי שאל שדה ז"ל. הפרדנו עוד במאה הקודמת את מערכת ההשקיה של הנוי ממערכת המים של הקיבוץ, מה שמאפשר לנו לאורך שנים וגם היום, להשקות במים חקלאיים וזולים מהאיגום ומהבאר שלנו בתל דאוק.

צוות הנוי כולל את רעיה גדיש (מרכזת), יוסי פרלמן, ערן אביזמר, חוסיין, גור ברון ואורי קפלושניק. בחודשי הקיץ אנו נעזרים במוסדניקים רציניים שעוזרים לנו רבות.

בשנים האחרונות בעקבות שדרוג תשתיות ובניית שכונה חדשה, עובדים בשטח הקיבוץ הרבה קבלנים והם פוגעים (שלא במתכוון) בתשתיות הנוי, וגורמים לעבודה נוספת בתחזוקה השוטפת, ללא פיצוי תקציבי הולם. בעיה אופיינית לעבודת קבלנים חיצוניים היא חפירות בלי התחשבות בתשתיות אחרות. הדבר המסוכן ביותר מבחינת הנוי הוא חיתוך שורשים של עצים בוגרים ובקרבתם, מה שעלול להביא לקריסת עצים וסכנה מוחשית לרכוש וחיי אדם, (היו דברים מעולם).

חשוב לנו לספר שהוקמה מינהלת נוי שתפקידה לקבוע את מדיניות הענף ותפקידיו. המנהלת כוללת בתוכה את צוות הנוי, בעלי תפקידים רלוונטיים ומספר חברים אכפתים שנושא הנוי בקיבוץ קרוב לליבם כמו - עופר מסד, גבע מורג ועוד. בדיונים האחרונים של המינהלת אנו עוסקים באחריות על השטחים הפרטיים כחלק ממהלך שיוך הדירות.

לסיכום: הקיבוץ שלנו מצטיין בנוף פתוח שפותח את הלב ומרחבי הדשאים הירוקים משרים רוגע שלוה ואופטימיות שמשפיעה כידוע רבות (פסיכולוגית) על המצב החברתי. נמשיך לשמור על הקיים ולפתח שטחים נוספים ככל שנדרש בעתיד לתועלת הקהילה ולתחושת הבית של החברים.

צוות הנוי

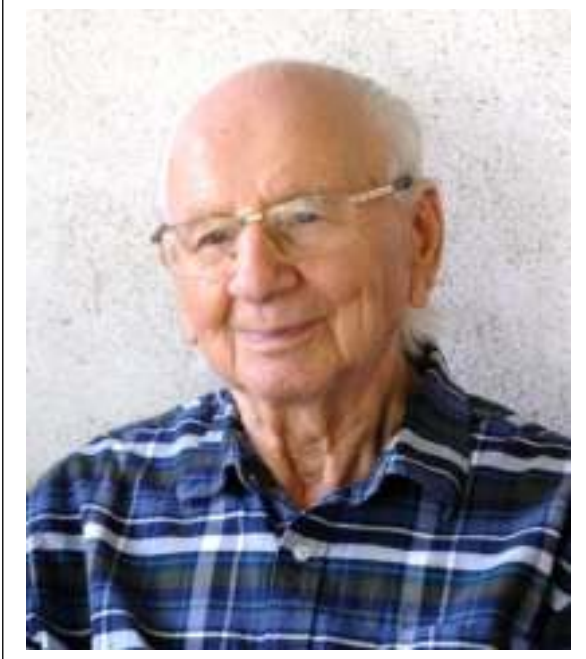
הנוי בכפר מסריק נחשב למסודר ומטופח והוא משרה על הקיבוץ אווירת רוגע ושלווה. אנו מקבלים על כך לא מעט משוב חיובי מחברים ומאורחים. מובן שיש לנו הרבה נחת ממשוב זה אף שתמיד יהיו כאלה שמקבלים את היופי הזה כמובן מאליו. בשנים האחרונות עובר הקיבוץ שינויים משמעותיים שמשפיעים על תיפקוד ענף הנוי- השטחים הצמודים לדירות החברים, שהיו תמיד בטיפול הנוי עוברים לאחריות החבר.

האפשרויות העומדות בפנינו הן :

- א. יציאה מוחלטת של ענף הנוי מהשטח במגרשים הפרטיים של הדיירים.
- ב. (והיא האפשרות המועדפת עלינו) הנוי ממשיך לטפל בדשאים (כיסוח, השקיה ריסוסים ועוד) וכל יתר העבודות הנדרשות במגרשים הפרטיים, יתבצעו בהזמנה ובתשלום.

בשטח הקיבוץ כולו יש כ- 300 דונם דשא לכיסוח מתוכם 170 דונם דשא מושקה. ברשותנו 2 מכסחות שעובדות מלא במגבלת כוח אדם.

בתחילת הדרך כתב יוסף בן ערב (ז'ופש) הגנן המיתולוגי ומתווה הדרך, את הספר "מחולות נודדים לגן פורח". הדשאים הראשונים נשתלו קודם כל לאחיזת הקרקע, (חולות) ובהמשך הפכו לחזות העיקרית של הקיבוץ. גם היום הדשא הוא המרכיב המרכזי בנוי שלנו, ואסור לנו לוותר עליו כבסיס הגן. יחד עם זה חשוב לציין שהדשא הוא מוצר יקר. ארגון הגננים מתמחר תחזוקת דונם דשא ב- 5,600 ₪ בשנה, בפועל אנחנו מצליחים לשמור על הקיים בהרבה פחות מהמחיר הנ"ל,

זאב יעקב ז"ל – דברי פרידה על קברו.

נפטור – 11.8.2022 הובא למנוחות – 14.8.22

בבוקר יום חמישי האחרון הגיעה מסכת חייו של חברנו, זאב יעקב לקיצה. חיים ארוכים, כמעט 100 שנה של חיי קיבוץ פעילים ורבי עשייה מאד. אחד החברים שמע שאני הולך לכתוב את ההספד ואמר בחצי חיוך: "זה הולך להיות הספד ארוך מאד" ואני הבנתי למה התכוון. זאב לא רק חי המון שנים אלא שלאורך כל חייו היה פעיל ומרכזי ומורגש מאד בחיי כפר מסריק. כמקובל – נכנסתי לארכיון שלנו לקחת את התיק האישי של זאב כדי לאסוף פרטים ועובדות לצורך ההספד. לא מצאתי תיק אישי אלא מיכל שלם שכרגיל מאחסן תיקים של חמש שש משפחות ואפילו יותר. במיכל האישי של זאב יש חומר שיוכל לשמש בסיס לעבודת מחקר מרתקת על

ההיסטוריה האישית שלו, על גרמניה ומלחמת העולם, על השומר הצעיר בגרמניה, על מלחמת העצמאות, על כפר מסריק לאורך שמונים שנה, על נעמן ואסקר, שני המפעלים הראשונים שלנו וגם על סילורה, על מפ"ם ועל מאבקי הפועלים ועד ועוד נושאים ותחנות בהן עבר ופעל לאורך 99 שנות חייו העשירים. כשהתחלתי לכתוב את ההספד הבנתי שיש לי אתגר לא קל – על מה לוותר ועל מה לא לכתוב...

זאב יעקב נולד בברלין בחמישי למאי 1923 למשפחה יהודית שראתה עצמה קודם כל גרמנית שיש לה דת יהודית. כשהיה בן 10 עלה היטלר לשלטון והתחילה תקופה אחרת וקשה ליהודי גרמניה. באותן שנים הצטרף לקבוצת ילדים יהודים שהיו במסגרת "מחנות ילדים" - תנועת טרום השוה"צ ואחרי שנתיים התקבלו לתנועה עצמה שם קיבלו הנערים חינוך ציוני ראשוני למדו עברית ושירים וריקודים ישראלים. שם שמע לראשונה על ארץ ישראל ועל הקיבוץ. אחרי התארגנות קבוצה של בני גילו, הוחלט על עלייה לישראל ואחרי הכשרה קצרה, בשביעי בנובמבר 1938 עזבה הקבוצה את המשפחות בברלין ויצאו לדרך מלאה הרפתקאות עד שהגיעו לחופי ישראל.

בישראל הגיעה הקבוצה לקיבוץ גן-שמואל שם עשתה את צעדיה הראשונים, במזג האויר הישראלי ובתרבות העבודה הקשוחה שהיתה נהוגה בגן-שמואל. הקבוצה חלמה להקים קיבוץ חדש מהיסוד אבל מוסדות הקיבוץ הארצי קיבלו החלטה שהם חייבים להשלים קיבוץ קיים. זאב מספר שהם קיבלו זאת באכזבה עצומה אך כשהגיעו לכפר מסריק בשנת 1942 מצאו קיבוץ קטן, עם צריפים בודדים והרבה אוהלים, שזה עתה בונה את חייו במקום אליו הגיע שנתיים קודם. כאן התחיל שלב חדש במסגרת "ההשלמה הגרמנית" - חלק הגיע מגן שמואל וחלק נוסף בא מקיבוץ הזורע. הקבוצה הזאת היתה צעירה מראשוני החברים בקיבוץ ב-10 שנים והם עצמם היו מבוגרים ב-10 שנים מבני הקיבוץ הראשונים. העבודה הראשונה של זאב בקיבוץ היתה במפעל ללבנים "נעמן". הוא התחיל מהעבודות הפשוטות ביותר ובמשך השנים עלה בסולם התפקידים עד שהגיע לתפקיד מנהל מחלקת הלבנים במפעל.

ב-1948 פרצה מלחמת העצמאות וזאב, ביחד עם עוד 10 מבחורי ההשלמה גויסו לצבא. הקרבות הראשונים בהם לקח חלק היו הקרבות לכיבוש עכו ולפריצת המצור על הגליל המערבי. אחר כך לחם בגליל העליון מול צבא סוריה ברמות נפתלי, משמר הירדן, חולתה, יסוד מעלה, מנרה ועד ראש הנקרה. כשתמה המלחמה וזאב חוזר הביתה, הוא מגויס לפעילות מפלגתית. תחילה במפ"ם חיפה ואחר כך כאחראי על כל אזור הצפון. הוא נבחר להנהלת המפלגה וגם כחבר הועד הפועל של הקיבוץ הארצי. באותן שנים מקים זאב משפחה, ביחד עם מלכה. הם נכנסים לחדר משפחה ונולד בנם – כתריאל.

כאשר חזר אחרי ארבע שנות פעילות הביתה, הודיע לו הקיבוץ שהוא עובר לעבוד באסקר, המפעל השני שלנו. שם עבד שנה כדי להכיר את המפעל לקראת החלפתו של אחד המנהלים שהיה אמור לסיים ולהתחלף. הוא יוצא לקורס למנהלים וכשהגיע זמנו לקבל את תפקיד המנהל, נשלח חזרה לעבוד בקיבוץ בצורה שפגעה בו מאד והוא החליט שעד שלא יחזור לאסקר כמנהל – לא יקבל כל תפקיד בקיבוץ. כפי שפעל לאורך כל חייו, בקפדנות, בנחישות ובעקשנות ייקית אופיינית, לא חזר בו זאב מההחלטה ומאותו יום אכן לא קיבל על עצמו שום תפקיד בקיבוץ. עד לאותו אירוע הספיק לכהן כמזכיר הקיבוץ בשלוש קדנציות.

אחרי שובו מאסקר עבד במטע ואחר כך נשלח כמדריך ומלווה לקיבוץ מצר שהיה בתחילת דרכו, שם ריכז את קבוצת חברי הקיבוץ שבאו לשנת שירות שלישית אחרי השחרור מהצבא. לאחר שובו ממצר נכנס לעבוד במוסד החינוכי נעמן – בהתחלה כחצרן ואחר כך כגזבר המוסד. התפקיד הבא בשרשרת התפקידים והעבודות – רכז קניות. זה היה תפקיד חדש. עד אז מרכזי הענפים היו נוסעים בעצמם לחיפה וקונים את שהיו צריכים. הוחלט שצריך לייעל ולהוזיל את קניית המצרכים ע"י בעל תפקיד שירכז את כל הבקשות ויהיה הקניין של הקיבוץ. שוב עברו כמה שנים בהן בנה למעשה את התפקיד הזה וקבע את המסגרת שלו לעתיד. הוא חוזר הביתה והפעם מצטרף לצוות סילורה – בשלב ראשון במחסן החלקים ומאוחר יותר במחלקת היבוא והרכש.

אחד הדברים שאפיינו את זאב יותר מכל הוא יכולת הביטוי שלו בעל-פה ובכתב. בשיחות הקיבוץ, ובדיונים השונים נשמעה תמיד דעתו בנחרצות וללא מורא והרבה פעמים היה קול בודד וחריג. אבל יותר מכל הצטיין בכתיבה. התיקים שלו בארכיון מלאים מאות רבות של מאמרים ורשימות שהופיעו לאורך השנים בהד-הנעשה המקומי, בעל המשמר, בעיתוני התנועה ובעלונים שונים ומשונים. אפשר למצוא בהם זיכרונות ילדות ונעורים, חוויות ממלחמות בהן השתתף, מאמרי דעה נחרצים, סיכומים של חגים ואירועים, כמו גם ביקורות על ספרים והצגות. מה שהפתיע אותי היה לגלות תיק שלם שבו עשרות רבות של פזמונים, מערכונים ומחזות שכתב לאורך כל חייו לחגי הקיבוץ ולמסיבות השונות. הוא תמיד ידע לשמור עליהם ולתעד אותם לשנים שעוד יבואו.

בשנותיו המאוחרות יותר, זכה לראות גם את השינוי הגדול שעבר על הקיבוץ שבהקמתו השתתף ושעקרונותיו היו חשובים לו מאד. לא תמיד היו השינויים לרוחו ולפעמים יצא למלחמות, נגד כל הסיכויים, על דעותיו אך הוא ידע לקבל את החלטות הרוב בהשלמה ובתקווה שכל עוד הוא חי – ימשיך הקיבוץ להתקיים בדרך זו או אחרת. בשנים המאוחרות הצליח להינשא פעם נוספת לידידת נעורים – אסתר ז"ל – ולהקים שוב משפחה. אסתר הביאה לביתו אהבה מחודשת, טעם חדש של משפחה רחבה עם נכדות ונינים שראו בזאב ראש משפחה שלהם וידעו ליצור בביתו הרגשה משפחתית תומכת ואוהבת.

למרות גילו המתקדם הקפיד תמיד להיות מעודכן ולעקוב מקרוב אחרי כל מה שקורה בקיבוץ. שנים רבות קרא את הד-הנעשה בקפדנות (והעיר לעורך על שגיאות כתיב, ניסוח עברית ודיוק היסטורי) ובשנים האחרונות כאשר עיניו כהו ושמיעתו נחלשה, ביקש שחבר או חברה יגיעו אליו פעם בשבועיים ויקראו לפניו את הד-הנעשה של אותו שבוע. בסוף ימיו נשאר בודד בביתו אחרי שכל בני דורו נפטרו כבר מזמן. הוא נעזר ברונט, מטפלת מהפיליפינים, שטיפלה בו במסירות ובאהבה. גם הנכדים והבנות המשיכו להגיע לבקר ולשמח אותו בבדידותו ונתנו דוגמא מצוינת איך לנהוג עם אדם בסוף חייו.

היום אנחנו מלווים את זאב בדרכו האחרונה. דרך ארוכה ומלאת מעש של איש מיוחד ויוצא דופן. אנחנו זכינים לחיות יחד עמו בקיבוץ שלנו ואנחנו אומרים היום לכתריאל ולמשפחתו, לבנות, לנכדים, ולנינים של אסתר – זכיתם לאבא וסבא מיוחד איש של מעשה ועקרונות, שהאירו את דרכו הארוכה עד ליומו האחרון.

יהי זכרו של זאב שמור בחיי הקהילה הקיבוצית שלנו לתמיד.

אברהם אילת

זאביקו, סבינקו, וילי (מהבית),

כל כך מוזר לכתוב לך מילות פרידה. היית ניצחי, יציב וקבוע, כזה שגם מי שלא ראה אותך שנים הצליח לזהותך בקלות, ולמרות החודשים האחרונים שהיו לא קלים, כשהגיע הסוף, המעבר הזה מה"יש" ל"אין" הוא קשה כל כך. ואולי מה שהיקשה עוד יותר הייתה הצלילות הבלתי נתפסת שלך, מבין וקולט ונוכח.

היית מזוהה כל כך עם הקיבוץ. אתה והקיבוץ הייתם אחד. אתה היית הקיבוץ והקיבוץ היה חלק בלתי נפרד ממך. הקפדת לציין את מניין שנותיך בקיבוץ מאז 1942. אפילו דאגת לציין זאת על אריח הקרמיקה שהודבק על מגדל המים בקיבוץ. סיפרת לי שארבע פעמים, בארבעה סבבים שונים שימשת כמזכיר הקיבוץ בזמן שתפקיד זה היה עדיין בנוסף לעבודה ולא כתקן נפרד בקיבוץ. היית גאה בכל תפקיד שעשית עד יציאתך לגמלאות בגיל 80.

אני זוכרת כשביקשתי ממך לתרגם את המכתבים שקיבלת מהוריך כנער בעליית הנוער בגן שמואל. לא נעתרת בקלות. בקפדנות הייקית שלך חיקית שאבקש שוב ושוב, והפעם הרביעית הייתה, כנראה, ההוכחה שאני מתכוונת לכך באמת. אני עברתי את מבחן הרצינות ואתה, בחסות הוודאות, התגייסת כל כולך למלאכת התרגום. רבים אחרים זכו לתרגומיך.

התנדבת להרצות את סיפורך בתקופת עליית הנאציזם בברלין במסגרת מרכז משמעותי, שם היית אהוב ומוערך, וגם בפני נוער בעכו כחלק ממפעל "זיכרון בסלון". היית נואם בחדסד, רהוט, ולא מן הכתב. השארת חומר כתוב עשיר ומגוון, החל מתקופתך בגן שמואל ומשנותיך הראשונות בקיבוץ ולאורך כל השנים.

אוהד היה הראשון שהעז לבקש רשותך לקרוא לך "סבא" ומאז התהדרת בתואר הזה במשפחתנו ונהנית לשתף פעולה בפעילויות בגן תמר ובגן דקל, ללמד את הנכדים לרכוב על אופניים, לאתגר אותם במשימה של מי יהיה האחרון לשמור את הסוכריה בפיו. היית גאה כל כך כשהנוכחות המשפחתית הייתה מלאה בטקסי שבועות של הקיבוץ, בערבי שבת בחדר האוכל ובכל הזדמנות בעצם.

ספגנו ממך עברית תקנית, היסטוריה וסיפורי מורשת למכביר.

בברכה שנכתבה לכבודך ליום הולדתך ה-80 נשארו הדברים הבאים תקפים לאורך כל השנים שאחר כך: "לסבא שאלוף בפתח ובקמץ, שתמשיך להיות סבא פצץ, חזק ואמץ!" כן, גם זה הפך להיות חלק מהמורשת שלך.

היית סוציאליסט בנשמה, צנוע ומסתפק במועט. ענייני החומר לא עניינו אותך וגם כשדובר בשיוך, הדבר היחיד שהיה לך חשוב באמת הוא שיהיה מי שימשיך את דרכך בקיבוץ.

היה לך משמעותי וחשוב וממש בדמך לכבד את זכרם של לצי לוינגר ואריה פאוקר שנשלחו מטעם הקיבוץ ליחידותיהם ונפלו במלחמת העצמאות. שניהם לא קבורים בקיבוץ. לצי לוינגר נפל ב-27.3.1948 בשיירת יחיעם ואתה הקפדת להגיע מידי שנה לקברו בנהריה ולטקס שנערך ליד אנדרטת שיירת יחיעם. אריה פאוקר נפל בקרב על רכס מלכיה ב-15.5.1948 ומידי יום הזיכרון לחללי צה"ל הגעת לבית העלמין במעוז חיים לפקוד את קבר האחים בו נטמן.

ראית בזאת מחויבות אישית, כמי שנוטל על עצמו את אחריות הקבוצה ששלחה את חבריה, כמייצג את הקיבוץ. במשך שנים עשית זאת באופן עצמאי עם אמא וכשזה כבר היה קשה היה לנו ברור שאנחנו איתך, כי זה חשוב לך כל כך, עד תקופת הקורונה. עם כל שנה ושנה האחריות האישית הזו נעשתה כבדה יותר וכואבת יותר.

עוד פן בחייך הייתה החברות האמיצה ורבת השנים עם מחמוד חמדו, חברות שנרקמה ביניכם עוד לפני קום המדינה, שהתמידה והתרחבה ונותרה עד היום בין משפחתך ומשפחת חמדו בכפר מאכר.

אני רוצה להבטיח לך, שנלך לאור המורשת שלך, שנמשיך את דרכך ושנשאף לייצג אותך בכבוד. לא יודעת אם נצליח להגיע לרמת הדיוק שלך, בעברית התקנית, גם בעמידה בלוחות הזמנים, גם בהקפדה על כל תג ותג, אבל נשתדל, מכל הלב!

חזק ואמץ, איש יקר!

נוח בשלום על משכבך, או כפי שנהגת אתה לסיים כל הספד שכתבת: "תמתק לך מנוחתך באדמת הקיבוץ שכה אהבת".

תודה לך, זאביקו, על כל מה שהיית עבורנו. **ארנה** (בתה של אסתר)

זאביקו יקר,

קצת מלחיץ לכתוב הספד לבן אדם שתמיד בחר כל מילה בקפידה... ואתה היית כזה, כל מילה שלך תמיד הייתה שקולה, ונאמרה אחרי מחשבה, במקום.

לכן אקצר ורק אגיד: תודה.

תודה על האהבה והחברות שהענקת במשך השנים לאמא-סבתא אסתר יקרה. תודה שהבית היה תמיד פתוח לכולנו ותמיד שמחת שבאנו, תמיד עם חיוך והנאה, גם אם לא נאמרו הרבה מילים.

תודה על הסיפורים ששיתפת, סיפורים שקרו לפני 70 שנה אבל אתה סיפרת אותם כאילו קרו אתמול, זוכר כל פרט ודבר, ואיזה סיפורים!! על גרמניה, על מלחמת השחרור, על הבריטים, על הימים הראשונים של הקיבוץ. מכיוון שיש בי משיכה לימים האלו, על אף שלא הייתי אז, לגמתי בשקיקה כל מילה שאמרת. לסיפורים האלה אתגעגע הכי הרבה.

תודה על ההתעניינות במשפחה ובעבודה, והרצון להבין מה בדיוק אני עושה...תמיד רצית לדעת דברים כמו מה בדיוק תפקיד המנצח, או איך הנגנים יודעים לנגן לאט ומהר, באיזה הצגה אני עכשיו...עולם התרבות והמוסיקה עניין וסיקרו אותך. לא סתם ישבת לראות מזו ערב ערב...

זאביקו יקר, חיית חיים ארוכים ומשמעותיים ועכשיו הגיע הזמן לנוח. אז תנוח בשלווה. בטוחה שכבר מצאת את סבתא אסתר יקרה ונתת לה נשיקה ליום האהבה. אל תשכח גם לתת הרבה חיבוקים מכולנו.

... היית נאמן לערכי הקיבוץ וכך בכל פגישה עם בני המשפחה נהגת לברך בברכת "חזק ואמץ" שהפכה למנהג גם בקרב נכדיך וניניך.

לאחר שאמא הלכה לעולמה ידעת שתמשיך להיות מוקף במשפחה.

אין אדם יכול לבחור את סופו, והסוף במובנים רבים היה מורכב ולא כפי שייחלת לעצמך. דבר אחד ברור- ידעת שאתה מוקף במשפחה וגם ברונט המסורה שהפכה כבת משפחה.

בקשותיך מולאו עד תום, וכך עצמת את עיניך בביתך, לא בבית עזר או בבית חולים.

זאביקו, אחרי ייסורי הסוף הגיעה השלווה. בטח תפגוש באמא שמחכה וכל אוהביך וחבריך שעברו מהעולם. אתם דור הנפילים, למדנו מכם הרבה, שימשתם עבורנו דוגמה והשראה.

נוח על משכבך בשלום בהמון אהבה. **ענת**

ישיבת ההנהלה החברתית מיום 7.8.22

- מבני מערכת החינוך נבדקים מידי שנה על ידי ממונה בטיחות ואחת ל-5 שנים ע"י קונסטרוקטור.
- מערכות החינוך של הגיל הרך והחינוך החברתי מבצעות תרגולי חירום.
- ארוחות הצהריים המוגשות לילדים מבושלות במטבח הקיבוץ המחזיק ברישיון עסק ובהיתר הזנת ילדים ממשדד הבריאות.
- בריכת הקיבוץ מחזיקה ברישיון עסק כך שגם ילדים שאינם של חברי קיבוץ יכולים להשתמש בשירותי הבריכה במהלך הפעילות בחודשי הקיץ.
- בהנהלה הציבורית של אגף החינוך התקבלה החלטה להעלות מחירי השהות החודשיים בבתים השונים במערכת ב-2% בשנת תשפ"ב וזאת בכדי לאפשר תוספת למשכורות העובדים.
- המובילות במערכת החינוך לגיל הרך מגדירות סדר יום והמובילות בחינוך החברתי עורכות תכנון שבועי לפעילויות הילדים.
- בחודש ינואר מנהלת החינוך לגיל הרך מפרסמת ב"מקומי" ובקבוצות וואטסאפ רלוונטיות על פתיחת ההרשמה לשנת הלימודים הקרובה.
- אחת לשבועיים מתקיימות פגישות קבועות של מנהלת הקהילה יחד עם מנהלת הגיל הרך ומנהלת החינוך החברתי, כל אחת בנפרד.
- ישנה התייחסות נאותה בנושא ילדים אלרגניים.
- מנוהל קלסר ובו דיווחי שעות העבודה של הנערים הלוקחים חלק במודל עבודת הנוער בקיבוץ.
- הנה"ח מחתימה את מנהלות החינוך המגיעות לקבל את החוזרים בעבור הוצאות הצוות מקופת הבית.

נוכחים: הגר דוכס, הראל כהן, נופר מעיין, לימור בוכריס, ליאת בירק, איילת בירק, עמי זינגר, עפר מסד, ירון רייז, רחלי שדה
חסר: אבי בלן

נושא 1] דר"ח ביקורת בנושא החינוך
*מצטרפים:

הדס – מבקרת מטעם עזרא מזרחי (מבקר הקיבוץ)
צוות ביקורת – רחלי שמאלי, נפתלי פניגר ורווית תעיזי
נציגת אגף חינוך – אביגיל עמר

דר"ח הביקורת הפנימית - מערכת החינוך (תקציר)

בהתאם לתוכנית הביקורת לשנת 2022, נערכה ביקורת פנימית בנושא מערכת החינוך של הגיל הרך והחינוך החברתי בקיבוץ כפר מסריק.

מהדורה זו מהווה תקציר הכולל את התייחסות מנהלת הקהילה ומנהל מש"א לממצאי והמלצות הביקורת.

להלן מספר נושאים שנבדקו והביקורת רואה לנכון לציין בחוב:

- צוותי מערכות החינוך לגיל הרך והחינוך החברתי הינם צוותים מקצועיים, אכפתיים ומסורים הפועלים לרווחת ילדי המערכת והוריהם.
- הצוות עובר הכשרות והדרכות מקצועיות במהלך השנה, בין היתר, הדרכות למתן עזרה ראשונה.

להלן עיקרי ממצאי והמלצות הביקורת:

1. **ממצא:** הרכב ההנהלה הציבורית לאגף החינוך אינו תואם את ההרכב כפי שמוצג בהגדרת התפקיד שנערכה.

המלצה: יש לערוך הגדרה מעודכנת להרכב ההנהלה הנדרש תוך בחינה של הפונקציות הנדרשות מתוקף תפקידן והיקף נציגי הציבור/הורים.

2. **ממצא:** הורי הילדים שהם חברי קיבוץ אינם חותמים על הסכמי שהייה לילדיהם שנמצאים במערכת החינוך לגיל הרך והחינוך החברתי.

המלצה: יש לערוך הסכמי שהייה במערכת החינוך המותאמים לחברי קיבוץ שילדיהם נמצאים במערכת החינוך לגיל הרך והחינוך החברתי, ולהחתים עליהם את ההורים בהתאם. יש להסתייע בעו"ד הקיבוץ בעת עריכת ההסכמים. יודגש כי ההסכמים נועדו על מנת למנוע אי הבנות מול ההורים בטענה שדברים לא הובאו לידיעתם. יצוין כי אין הכרח להגדיר את ההסכמים כהסכם משפטי אלא ניתן להגדירם כאמנה הדדית בין ההורים למערכת.

3. **ממצא:** במערכות החינוך לגיל הרך ובחינוך החברתי הורי כל הילדים אינם חתומים על נספח המאשר פרסום תמונות של הילדים. יצוין, כי כל עוד אין אישור צילום חתום על ידי ההורים, יש לחדול מצילום הילדים בפעילויות השונות, קל וחומר פרסום ושליחת התמונות.

המלצה: מומלץ כי בתחילת שנת פעילות יחתמו ההורים במערכת החינוך לגיל הרך ולחינוך החברתי על אישור צילום ילדיהם במסגרת פעילויות החינוך השונות, תוך מתן אפשרות להורים להחריג את פרסום התמונות בציבור (נניח באתר הקיבוץ).

4. **ממצא:** חסרה למנהלות החינוך הכשרה בתחומים כלכליים (שכן הכשרתן וניסיוןן הינו בתחום החינוך ופחות בתחומים

הכספיים) ולעיתים הן חשות כי הן אינן מבינות לעומק את הנתונים, דבר שאינו מאפשר ביצוע של מעקב הדוק אחר התקציב וניתוח וזיהוי של נקודות התורפה במערכת מבחינה פיננסית.

המלצה: מומלץ לקיים הדרכה מסודרת למנהלות החינוך, בנושא קריאה וניתוח של דוחות ודיווחים כספיים על מנת לתת בידיהן את הכלים הנדרשים להבנה וניתוח של הדוחות הנשלחים אליהן בכל חודש מהנה"ח. לחילופין, ניתן לשלוח את מנהלות החינוך לקורס חיצוני בנושא במסגרת תקציב המערכת המיועד להדרכות וקורסים לצוות. מנהלת הקהילה מסרה כי אחת לחודש כל אחת ממנהלות החינוך עוברת איתה על התקציב. יחד עם זאת, היא מסכימה כי על המנהלות לעבור הכשרה שתעזור להן לקרוא ולנתח דוחות כספיים.

5. **ממצא:** על פי רוב, בדוחות התמחיריים המועברים למנהלות החינוך לבקרה, נתוני ההכנסות מופיעים במרוכז בשורה אחת לכל אוכלוסייה (תושבים, חברים, הכנסות קהילה). תוצאת הדברים היא כי לא ניתן לבצע בקרה הדוקה כי אכן כל ההכנסות האמורות להירשם במערכת אכן נרשמו וכי לא נפלה טעות בתום לב ברישומים.

המלצה: על מנת להבטיח בקרה רציפה והדוקה, יש להקפיד ולרשום כל הכנסה בשורה נפרדת תחת שם הילד/ההורה שחויב.

6. **ממצא:** רכישת חומרי הניקוי מתבצעת בכלבו הקיבוץ על ידי כל בית בנפרד. בדומה לכך, חומרי היצירה נרכשים בחנויות יצירה שונות על ידי כל בית בנפרד כאשר בגיל הרך מרביתם נרכשים מספק אחד אולם כאמור, כל בית מבצע את ההזמנה בנפרד. הביקורת סבורה, כי ניתן לייעל את רכש חומרי הניקיון (מכולבו הקיבוץ או מספק חיצוני) וחומרי היצירה ולבחון ביצוע של רכש מרוכז לכל מערכת החינוך או לכל מערך בנפרד.

המלצה: על מנת להוות "כח קניה" משמעותי מול ספקים חיצוניים, מומלץ לבחון קניית חומרי ניקיון וחומרי יצירה באופן מרוכז לכל המערכת או לכל מערך בנפרד. כמו כן, יש לקיים דיון עקרוני בדבר רכישת חומרי הניקיון מספק חיצוני שכן מחד יש להניח כי ניתן למצוא ספק משתלם יותר מכולבו הקיבוץ אך מאידך, קנייה בענף קיבוצי "שומרת את הכסף בבית". לשם כך, ניתן לבחון עריכת הסדר מיוחד בין הכולבו למערכת החינוך - שיגדיר אחוז הנחה מוסכם מראש (שכן מערכת החינוך הינה לקוח משמעותי ועל כן לכולבו אינטרס לשמור עליה כלקוח קבוע) שיהא משתלם לשני הצדדים.

7. ממצא: המובילות בגיל הרך ובחינוך החברתי ורכז הנעורים אינם מכירים את תקציבי הבתים אותם הם מנהלים ומשך אין באפשרותם לערוך מעקב ובקרה אחר ניצול התקציב ולזהות חריגות מחד וניצול בחסר מאידך.

המלצה: מומלץ להפיק ולשלוח למובילות ולרכז הנעורים מסמך המפרט את התקציב החודשי לרכש תוך אבחנה בין תקציב רכש למזון ותקציב רכש לציוד וכן פירוט חודשי בדבר הביצוע, וזאת על מנת שהם יוכלו לערוך בקרה תקציבית במהלך החודש ולמנוע, ככל הניתן, חריגות מהתקציב, או לחילופין לנצל את היתרות הפנויות לצרכי הבתים. מנהלת הקהילה מסרה כי ההחלטה היא שמנהלות החינוך יערכו מעקב ובקרה אחר התקציב היות ואין זה חלק מהגדרת התפקיד של המובילים ו/או הגננות לערוך את הבקרה. עפ זאת, הביקורת מציינת כי הבקרה בידי המובילות ורכז הנעורים תאפשר להם את הגמישות והיכולת לתזמן רכישות ולנצל תקציבים בחסר לטובת צרכי הבית אולם מסכימה כי האחריות על הביצוע נתונה בידי מנהלות החינוך.

8. ממצא: ממדגם חשבונות של רכישות שהתבצעו במזומן מכספם הפרטי של

הצוותים או מהקופה הקטנה בחינוך החברתי נמצאו חשבונות בהן בתיאור פרטי הרכישה נרשם "פריט כללי" או שלא פורטה מהות ההוצאה. כמו כן, נמצא כי את החשבונות שומרות אצלן מנהלות החינוך טרם העברתן להנה"ח אולם הן אינן נרשמות בטבלה מרכזת כך שאם, בתום לב, תיאבד חשבונות, לא ניתן יהיה להחזיר למבצע הרכש את הסכום שהוציא. בנוסף, נמצא כי מנהלות החינוך חותמות לאישור ההחזר על רכש שהן ביצעו בעצמן.

המלצה: יש להקפיד על פירוט הרכישות על גבי החשבונות, לא לבצע החזרים על בסיס חשבונות כלליות ולפרט את סיבת הרכישה ע"ג החשבונות. בדרך זו ניתן יהיה לוודא כי הפריטים שנרכשו אכן יועדו למערכת ולא לצרכים אחרים. כמו כן, מומלץ לנהל טבלת מעקב אליה יוזנו פרטי כל החשבונות שהתקבלו. בנוסף, כאשר אחת ממנהלות החינוך רוכשת מכספה ועליה לקבל החזר בעבור ההוצאה, בכדי לבצע בקרה צולבת, מומלץ שתהיה חתימה של ממלא תפקיד נוסף על החשבונות טרם העברתן להנה"ח.

ממצא: לא נדרשת הודעה מראש להרשמה לשעת הארכה (16:00-17:00) בחינוך לגיל הרך וההודעה יכולה להתבצע בבוקר אותו היום. תוצאת הדברים היא כי עלול להיווצר מצב בו ביום מסוים יירשמו ילדים רבים והמערכת תידרש להיערך עם כח אדם נוסף בהתראה מאוד קצרה ומאידך עלולים להיות ימים בהם גויס כח אדם (בתשלום נוסף) לשעת הארכה אולם לא יהיו כלל ילדים רשומים באותו היום.

המלצה: על מנת לייעל את היערכות המערכת לשעת הארכה ולהבטיח כי ישנו צוות מספק לטיפול בילדים, מומלץ כי הרישום לשעת הארכה יתבצע בתחילת כל חודש/שבוע מראש (גם אם מדובר במספר ימים בודד). באופן זה ניתן יהיה

גם לייעל את הליך הגבייה ולהגדיר כי העלות תהא פר חודש/שבוע.

החלטות:

- הנושא יועבר להצגה בשיחת קיבוץ ואישור על נושאי הביקורת ב- 2023
- נושא עבודת הנוער יובא לדיון נפרד
- חברים המעוניינים להעביר נושאים לבדיקת המבקר מתבקשים להעביר פנייתם לצוות הביקורת.

הגר דוכס

יוצאות לשנת שירות

במהלך חודש אוגוסט מסתיים מחזור של מתגייסי שנת השרות ומתחילה שנת השירות לבנות ולבנים שמתגייסים למשימות השנה.

גם אצלנו יש נציגות למבצע.

גאיה קורן – בתם של עילית ודודי - התחילה שנת שרות ב- 12.8.22 בויצו הדרים.

נויה מרום – בתם של שושי וירון - התחילה שנת שרות ב- 16.8.22 בירושלים – "בקהילה"

מיתר פלור – בתם של נעמי וחן - מתחילה שנת שרות ב- 21.8.22 ב"קדמה" בבית הערבה

לכולן – בהצלחה ושתהיה שנה של לימוד התבגרות ותרומה לחברה בישראל.

9. **ממצא:** בהסכם הנוערים ישנו סעיף המגדיר כי עבודת הנוערים בפעילויות הקיבוץ וענפיו, תחשב כ"תרומה לקהילה" והקיבוץ לא יהיה מחויב לשלם לנער בגין העבודה וכי לא יחולו יחסי עובד-מעסיק בין הנער לקיבוץ. עם זאת יש לזכור כי על ההסכם חתומות רק משפחות חיצוניות ותושבים ולא חברי הקיבוץ. כמו כן, לא בטוח כי הסעיף בהסכם אכן יעמוד במבחן התוצאה בבתי הדין במדינה שכן היות והנערים לא התקבלו לחברות אזי דינם עקרונית כדין כל עובד שכיר אחר, והם אינם נהנים מאי תחולת יחסי עובד-מעסיק כמו החברים (נכון למועד הביקורת, שכן הסטאטוס המשפטי בעניין נמצא מעת לעת בדיונים בבתי הדין לעבודה ועשוי להשתנות). יצוין, כי הנושא נמצא בבקרה הדוקה של מנהל מש"א ומנהלת הקהילה יחד עם עו"ד המתמחה בדיני עבודה.

המלצה: יש להמשיך ולבצע בקרה הדוקה, יחד עם עו"ד הבקיא בתחום, אחר עבודת הנוערים בכל הענפים השונים על מנת לצמצם, ככל הניתן את חשיפת הקיבוץ בנושא. הביקורת מדגישה, כי המודל הנוכחי הינו בעייתי ומעמיד את הקיבוץ בחשיפה מול דיני העבודה. יודגש, כי כל הפרה בתחום העסקת נערים, עלולה לגרור סנקציות כגון קנס בסך של כ- 35,000 ₪ בגין כל הפרה, בהתאם לחוק הגברת האכיפה של דיני העבודה.

מנהל מש"א מסר כי הוא נמצא בקשר ובהתייעצות באופן קבוע עם עו"ד הבקיא בתחום. עוד הוא הוסיף כי ככל הידוע לו, מרבית קיבוצי התנועה מתנהלים ללא חוזים ויחסי עובד – מעביד בכל הנוגע לעבודת נערים שהם בנים של חברי קיבוץ. עוד הדגיש כי מבחינתו, יהיה קל יותר אם ההתנהלות תהא ע"פ דין, אך הוא חושש כי זה יגרום לצמצום עבודת הנוערים ואף להפסקת הפרויקט.

עיקרי המודל –

- ✓ שימור ההחלטה לחלוקה של לפחות 50% הרווח התאגיד הנקי הניתן לחלוקה
- ✓ הגדרת הרווח הנקי לחלוקה על בסיס מזומן כגון העברת רווח בפועל ולא על בסיס רישום מאזני
- ✓ בהינתן שלא ניתן להעביר את תאגיד העסקים כחברת בת בתאגיד ההחזקות יש לבצע חישוב רעיוני.
- התזרים הנובע מהרווח הנקי של תאגיד ההחזקות ותאגיד העסקים ישמש על פי סדר העדיפויות -
- ✓ החזר שוטף של קרן הלוואות לצדדים שלישיים
- ✓ מימון הלוואה לשיוך הדירות
- ✓ חלוקה לקיבוץ עבור שירותי ליבה (לפי תקציב הקהילה שאושר)
- ✓ חלוקת לפחות 50% מהיתרה (לאחר השימושים שלעיל 1-3) לקיבוץ ומשמר זבולון בהתאם ליחסי הבעלות בתאגיד.
- ✓ חלוקה להורשה מכספי משמר זבולון של הסכום הנדרש לזכויות יורשים (כ 400 אש"ח לשנה).
- אחוז החלוקה לפי יחסי הבעלות –
- ✓ ללא שינוי מהמצב הקיים
- ✓ יחולק לפחות 50% מרווח לחלוקה ביחסי הבעלות
- ✓ 26% לקיבוץ, 74% למשמר זבולון
- ✓ חלוקת הכספים שיועברו למשמר זבולון, לא כולל הסכום המיועד להורשה יחולקו בהתאם לתקנון משמר זבולון 5% לקיבוץ, 95% לחברים לפי צבירת יחידות זכות בגין וותק
- ✓ חלוקת הרווח מתאגיד העסקים תשרת את החלק המועבר לקיבוץ בלבד או למדרג השימושים שאושר.
- תהליך –
- ✓ הנושא עבר דיונים רבים בצוות ייעודי מצומצם
- ✓ חוות דעת לביצועו ע"י ברית פיקוח
- ✓ ייעוץ משפטי לפי תקנוני כפר מסריק ומשמר זבולון.
- ✓ ועד אישורו של המודל בהנהלה הכלכלית בחודש שעבר ובהנהלת משמר זבולון

מיום 16/8/22

סדר היום לשיחה:

- 1] אישור ועד הנהלה קרן פר"ח
- 2] ההצעה למודל חלוקת רווחי התאגידים (מדרג השימושים) – משמר זבולון נוכחים: 35 (במועדון - 20, בזום - 15)

1] אישור ועד הנהלה לקרן פר"ח

- עו"ד אסף שימשי כיהן עד היום כיו"ר ועד הנהלה וביקש לסיים.
- ע"פ תקנון קרן פר"ח יו"ר ועד הנהלה חייב להיות עו"ד
- התפקיד הינו תפקיד התנדבותי

מציעים את וועד הנהלה החדש לאישור:

- יו"ר – עו"ד עפר אילת רייז
- יואב גירש
- נופר מעין
- דורית אבנון
- מירב רשף – מנהלת כספים

החלטה: מאושר

2] הצעה למודל חלוקת רווחי התאגידים (מדרג השימושים) – משמר זבולון

מטרות המודל –

- ✓ עדכון מודל חלוקת הרווחים יבוצע במסגרת החלטות הקיבוץ ותקנוני התאגידים הקיימים.
- ✓ המודל ייתן מענה לצרכי הקיבוץ וחבריו.
- ✓ המודל ישרת את מדרג השימושים במודל השינוי בקיבוץ ומודל ההורשה הקיים במשמר זבולון
- ✓ המודל ייקח בחשבון את רווחי תאגיד העסקים בנוסף לתאגיד החזקות

ברכת אגף החינוך לסיום השנה

סיכום –

שוב, כמדי שנה, וכמיטב המסורת, אנו נפגשים לערב מסכם שהוא סוף של שנה עמוסה בעשייה חינוכית וכמובן התחלה של אחת חדשה. זהו רגע המאפשר לנו לחוות יחד כקהילה, ילדים, הורים, סבים, וצוות - את העוצמה והחשיבות הרבה של החינוך החברתי בקיבוצנו. היה מרגש לשמוע שבמעגלי השיח לרגל 10 שנים לשינוי, עלה בכל המעגלים, החינוך החברתי כערך ליבה לשימור. ואכן בכוחות משותפים כולנו ממשיכים לשמר את החזון החינוכי שעל פיו אנו שואפים שילדנו יהיו: סקרנים יוזמים, יצירתיים, תורמים, בעל דימוי עצמי חיובי, הנוהגים בדרך ארץ כלפי חבריהם, הסביבה והאחר. אנו רוצים שירגישו תחושת שייכות למקום הנפלא הזה, קיבוץ כפר מסריק, הבית של כולנו.

זוהי הזדמנות נהדרת להוקיר תודה מעומק הלב לצוות הנפלא והמסור שנמצא בשביל הילדים לאורך כל השנה באכפתיות, רגישות ובמקצועיות. הוא הכין קיץ נהדר, גדוש בפעילויות, שמילא את שבילי הקיבוץ בשמחה ובצחוק ילדים. אנו שמחים ומעריכים את הצוות שממשיך אתנו לשנה נוספת, ומקווים שתראו במערכת שלנו בית ומקום לצמיחה מקצועית. נאחל הצלחה לחברי הצוות שממשיכים לדרך חדשה ונקבל בברכה את המצטרפים.

תודה מקרב לב למיכלי שלנו, שברוגע, במקצועיות ובמסירות רבה מאפשרת לכל המערך החברתי לפעול במרץ, גם כשיש אתגרים בדרך.

ילדים אהובים, אנו יודעים שאתם נרגשים מהסיום וההתחלה שעומדת בפתח, כל הכבוד לכם על היוזמה, הסקרנות, שיתוף הפעולה והחברות. נאחל לכם המון בהצלחה בשנה החדשה, המשיכו לצבור חוויות חיוביות ולהנות מהחופשה.

בוגרי ו' היקרים, שכבת מנגו הנפלאה- המוסדניקים החדשים, נאחל לכם קליטה מוצלחת בבית הספר החדש ונקווה שתביאו את האנרגיות החיוביות שלכם גם לנעורים להמשך של פעילות חינוכית משותפת. ומולם ילדי א' החדשים. קליטה מוצלחת במרחבים חופשה נעימה לכולם

מינהלת אגף חינוך **ליאת בירק** יו"ר החינוך

- ✓ הכנסת תאגיד העסקים במודל הקיים
- ✓ התייחסות להלוואת השיוך במדרג השימושים
- ✓ חלוקת כספי מדרג השימושים לפני חלוקת רווחים למשמר זבולון
- ✓ בניית התחשיב הכספי ממאזני התאגידים
- ✓ רווחי תאגיד העסקים ישרתו קודם את מדרג השימושים והייתה תועבר מהחזקות
- ✓ לאחר מדרג השימושים תחולק היתרה לפי אחוזי הבעלות – קיבוץ, משמר זבולון
- ✓ לפי עצת ברית פיקוח תהייה חלוקה מהעסקים רק לקיבוץ לצורך מדרג השימושים.

הערות החברים בשיחה :

- *אין צדק חלוקתי מול הוותקים. הדיבדנד משמש דברים כללים, וזה בא למעשה ע"ח חלוקת הרווחים. הדיבדנד בא לעזור בעיקר לפנסיונרים.
- הסבר - חלק ממדרג השימושים הם לצורך החזר חוב הפנסיה וחובות אחרים של הקיבוץ. יש כאן גם הכנסת מקורות. - הוותקים מקבלים יותר כי יש להם יותר שנות ותק.
- *בשנים עברו חולקו 55% מהרווחים.
- הסבר - התקנון קובע עד 50% ולא יותר. *המודל הוא כמובן לשנים קדימה ולא רק לשנה זו.
- *מדוע אין הקטנת הסכום/האחוז שנשאר בתאגידים במידה ויש צבירה גדולה?
- הסבר - הכסף נועד לפיתוח העסקים שלנו וזה משמעותי לקיימות ולצמיחה העסקים. התאגיד מציג מודל לפיתוח והשקעות.

הצבעה:

[1] אישור ההצעה למודל חלוקת רווחי התאגידים (מדרג השימושים)

החלטה: אושר

[2] הסמכת המנהלים לבצע את כל הפעולות הנדרשות לצורך יישום החלטות המודל.

החלטה: אושר

נתחיל בקומונה - כמו שאמרנו, "נמל הבית" - כידוע, פנים הבית חשוב, אך המרפסת לא פחות. כפי שכבר נאמר, "כל בית צריך מרפסת"...

אז כך, בשבת החמה של סוף אוגוסט, כשנחתנו פה איתכם ועם הציוד, יואב ובן, יחד עם מורן וגדעון (בהתאמה), כבר עמלו פה על הקמת דק לתפארת. ובהמשך, ערסל, שלוש ספות ושולחן - והתמונה מושלמת... בפנים הבית, אם לומר זאת בעדינות, לקחתם את הזמן... אך גם זה קרה, ואולי בזכות העכברים והנמלים האדומות, שבחרו להתמקם, דווקא בחדר של הבנות...

ברכה לבוגרי שנת שרות - קומונת נעמן

בן, יואב, ניר ונעם, עומרי, נטע, עדי ויונתן - בוגרי קומונת נעמן -

קודם כל, נקדים ונאמר - עשיתם ועשיתן את זה!
8 חבר'ה שנחתו פה (עם הוריהם), בסוף הקיץ הקודם, ממש לפני שנה... רגע אחרי בחינות הברגרות, אירועי סוף י"ב, ואיזה חופשה קצרה בין לבין...

הבית מאחוריהם, יערה לפניכם... 3 ימים של היכרות מקדימה עם כפר מסריק: סיור בכולבו, פגישה עם המזכירה 'בבית מוסדות', קפיצה לחדר האוכל, 'עם שירים על הדרך'... וכמובן, שלא נשכח, היכרות עם אברהם, מתקן האופניים. לסיום, תמונה למזכרת עם יאיר גולן ממרצ, שבא לבקר. עוד כמה ימים בבית ואז, או טו טו, תחילת שנת הלימודים ויאללה לעבודה...

אז נעם, כמו נעם, גייסה את אמיר, אבא שלה, שעשה פה מבצע הדברה רציני וקבע: "דלתות צריכות להסגר כמו שצריך, שיש פנים ויש חוץ, גם פה בקיבוץ..."

ובהמשך, כשכבר נמאס לכם, סוף סוף, מהמקרר, שהפך למקפיא, עדי דפדפה במודעות וברגע של מוטיבציה, קפצתם עם הטנדר לקריית אתא וקניתם, בשעה טובה, מקרר יד שניה'... (ת'אמת קטן עליכם...)

ואז כבר עבר הסתיו והחורף התקרב ועדין בקומונה, במטבח, ארון היה חסר. לזה נילי, אמא של בן, שבמקור היא בעצם מפה, גייסה בן משפחה ובשקט דאגה למה שחסר, שלא תגידו שאין לכם איפה ובמה לאחסן.

וכך מדי פעם, "כשסגרתם שבת", הגענו לבקר והתבוננו "מקרוב" ו"מרחוק", איך אתם עושים את הדרך, כל אחד ואחת ויחד כקבוצה. ומצידנו, כך נודה, למדנו "לעצום עין", מדברים שבבית, אתם יודעים, לא היו עוברים...

ומהקומונה - יצאתם כאמור, אל המסגרות והפעילויות השונות.

שנה מאתגרת כבר אמרנו... הצורך לשלב בין המסגרות השונות, להבין מה המטרה ולפעול,

הקומונה החדשה, היתה לכם ל"נמל הבית" - ממנה יצאתם, יחד ולחוד, אל שלל המסגרות: בתי הספר - גוונים, גלים, וחורשה, אל המרח"בים והנעורים פה בכפר מסריק, אל המרח"בים והנעורון בקיבוץ השכן, עין המפרץ וכמובן אל ההוסטל. ואם שכחתי משהו, איתכם הסליחה ...

אז במה מתחילים? האמת קצת מבלבל..

מאתגרת ומבגרת. שנה שתלך איתכם,
ב"תרמילכם האישי", גם בהמשך הדרך...
ועכשיו, עם הפנים קדימה לצבא, למסלול בו
תצמדו, כל אחד ואחת. בטוחים שתמשיכו
לתרום ולעשות חייל והעיקר תשמרו על
עצמכם!

באהבה בשם כולנו ההורים:
נילי וגדעון, ההורים של בן. אסנת ומורן,
ההורים של יואב. שלומית ויובל, ההורים של
ניר. ורד ואמיר, ההורים של נעם. מיכל ודוד,
ההורים של עומרי. רותם ודני, ההורים של
נטע. גלית ואורן, ההורים של עדי

ואנוכי אילת, אמא של יונתן.

ברוכה הבאה הביתה
שי כהן שמאלי השתחררה

משירות בצה"ל

ברכות להורים ולמשפחה

מאחלים לך נחיתה רכה

והשתלבות מוצלחת באזרחות ובקיבוץ

גם שלא ממש בא ומתחשק...
ובין לבין, שלא נשכח, גם להתמודד עם
הקורונה, שכן, גם עליכם זה לא פסח.
ואם בתוך זה הצלחתם להפיק, כאן בכפר
מסריק, "פורים מהאגדות", אז באמת אפשר
לומר עליכם, שעשיתם זאת!

אז לסיכום, מה למדנו -
למדנו שיש פה קבוצת נערים ונערות, שבחרו
לצאת ולתרום במסגרת שנת שרות ושאתם
ואתן פשוט משהו: למדנו שעומרי גולש על
גלים, ושידה של ניר על המצלמה ועוד קודם
לכן, על גיבוש ואירוח הקבוצה בביתה
(הזדמנות להגיד תודה לשלומית ויובל...)
למדנו שבן חזק בספורט, אבל שלא פחות
מזה, גם מצייר. ראינו את נטע על הספה
בחוץ, שקועה בקריאת ספר, ואפילו שהכל
רועש מסיביב, שווה לשמוע מה יש לה להגיד.

למדנו, שעדי מתמידה במזון טבעוני, בקבוצה
של מתמחים, בסאלח דאבח ובניו ובהפיכת
בשר על האש. למדנו על יואב, שהוא גם
בקטע של ספורט. אבל שהוא בראש
ובראשונה חבר, ומביא איתו רוח טובה,
ובקומונה בשגרה, ובכלל בחיים, זאת לגמרי
מתנה. ונעם, כפי שאמרנו בהתחלה, אם נעם
רוצה, חבל על הזמן, יהיה פה סדר ונגמר
הבלאגן. ואחרון יונתן, שמחייך, ואוהב לבשל
ולנגן, חדור מוטיבציה ואופטימיות, מה
שלפעמים, לומר את האמת, קצת "טוחן" ...
וכולכם יחד, עשיתם את השנה הזאת, למה
שהיא, מחזור שביעי במספר ועוד חוליה
בשרשרת, של קומונת נעמן - לתפארת!

ולסיום, הזדמנות טובה, להגיד הרבה תודה!
בראש ובראשונה ליערה, למשפחות
המאמצות ולכל האחראים והשותפים,
במסגרות בהן עבדתם. וכמובן לחברי כפר
מסריק, שאירחו אותכם השנה, כאן בקיבוץ.
ולכם, חבורה מיוחדת, חבורה של "ילדים" (כן,
בשבילנו תמיד תישארו ילדים), שעברתם שנה

...ואני שואל: מה בווער? מדוע לא איפשרו לי לפנות בעצמי? טרם קיבלתי תשובה על כך.

עוד משהו לא מובן לי. בכל חברה או גוף ציבורי - כאשר נקלעים לאי-הבנה, חילוקי דעות או תקלה - הדבר הראשון המצופה מהאדם הניצב בראש המערכת הוא לעצור מיידית את התהליך, לבדוק ולברר ולנסות ליישר את ההדורים או לכל הפחות למזער את הנזקים. כאן זה לא נעשה, אפילו אחרי שפניתי וביקשתי מרכז המשק להקפיא את הפינוי ולקיים בירור. הוא לא היה מוכן לעצור את ההרס, כנראה שלוח הזמנים המתוכנן היה לו חשוב ודחוף יותר.

חבל.

אביטל מסד

שוד ושבר

הייתי לאחרונה בחופשה בחו"ל, ממנה שבתי מרוצה ומלא מרץ לחזור לעבודה ולשגרה. ביום ראשון בבוקר הגעתי למשרד שלי בנגריה וחשכו עיני: כל המשרד היה זרוק בחוף על המדרכה!

* * *

בהנהלת המשק הוחלט לשפץ את המאפיה ההיסטורית לטובת התיירות, ולשם כך להעביר את משרד הגד"ש לחלק הדרומי של הנגריה. אף על פי שהרעיון לא היה לטעמי ולדעתי, השלמתי עם ההחלטה ואף עזרתי בכל מה שנדרשתי. הסכמתי שהמשרד הקטן, שמשמש את ענייני בית העלמין ושמצוי בו אוסף כלי העבודה הישנים שלי (מאות כלים, בשווי יקר מאוד!), יועבר למקום אחר.

לפני צאתי לחו"ל שאל אותי רכז הבניין איך אני מתכוון לפנות את האוסף הנ"ל ועניתי שכאשר אדרש לכך, אביא ארגזים ואארוז בהם את כל האוסף ואת המשרד, לשמירה עד שיימצא מקום אחר לשמירתם. לא נאמר לי לעשות זאת לפני הנסיעה לחו"ל ולכן גם לא העליתי על דעתי שמישהו יזרוק החוצה בהעדרי את כל הרכוש היקר לי.

בפועל, יום לפני שובי מחו"ל הוצאו מהמשרד החוצה השולחנות ותכולתם: חפצים אישיים, תיקים חשובים, תמונות של הנכדים, ציורים יקרי ערך של מרינה סיפר (עם דיוקנאות של קובה ז"ל) - הכל נזרק למכולת האשפה! את הארונות עם אוסף הכלים דחפו הצידה ולמחרת הזיזו אותם שוב, הפעם לצד השני, וכתוצאה מכך - כל המדפים קרסו, הכלים נשפכו על הרצפה וכוסו באבק ובפסולת בניין...

* * *

חידושים והמצאות גם בסוף הדרך...

צוות נאמני בית העלמין שלנו המתגייסים ללא היסוס בכל אירוע של הלוויה, מצא עצמו, בכמה מקרים בזמן האחרון, בבעיה: לא תמיד מגיעים מספיק חברים כדי לשאת את הארון וכדי לכסות את הקבר. **אביטל מסד**, מנהל בית העלמין, מצא פתרון – הוא בנה עגלה מפוארת להובלת הארון והיא כבר עשתה את הופעת הבכורה שלה בהלוויה האחרונה.

תגובת הנהלת הקיבוץ למכתבו של אביטל:

קיימנו שיחות רבות עם אביטל לאחר האירוע וצר לנו שבחר בסוף לכתוב ולנסות לפתור את הדברים בעיתון. כל הגורמים המעורבים בדבר התנצלו על עוגמת הנפש והפגיעה האישית שנבעה מאי הבנה, כולל שיחה אישית של רכז הבניין עם אביטל והתנצלות אישית שלו.

כל שינוי מעורר כעסים וקשיים ואנו בהחלט מבינים את הקושי. לפני נסיעתו של אביטל היה סיור במקום שבו נסגר בדיוק מה מעבירים לאן והכל היה מוסכם מראש. הדברים ברובם הועברו למחסן של הנגרייה, עד סיום השיפוץ בצורה מסודרת ולא נזרקו.

אחרי שובו מחו"ל נערכו שיחות עם כל הצדדים לברור תלונתו של אביטל. עצירת העבודה הייתה מביאה לעיכוב נוסף בסיום השיפוץ שמיועד למשרד הגד"ש שחייב לפנות את מקומו היום. המקום מתוכנן גם לפתרון זמני לאוסף הארכיוני היפה של אביטל ולמשרד הנגרייה וניהול פעילות בית העלמין. לאחר בקשה לדיון במזכירות הודיע אביטל ביום א' כי הוא בוחר שלא להגיע לדיון בהנהלה החברתית וגם לא ביקש כי הנושא יעלה ללא נוכחותו.

יש לנו הערכה גדולה לפועלו של אביטל ואנו מקווים כי נמצא את הדרך לחזור ולעבוד בשיתוף פעולה ובאמון. צר לנו על עוגמת הנפש שאתה מרגיש ומתנצלים שוב מעל במה זו. **המזכירים.**

מה מיוחד במקום הזה?

קריית מנחם היא שכונה בירושלים, שפעם הייתה ממש שכונת פשע. לפני 20 שנה בערך הגיעו כמה חבר'ה שנפגשו במהלך השירות שלהם בקורס קצינים בבה"ד 1 והרגישו שהם רוצים לתרום והקימו בשכונה קיבוץ עירוני. הם פשוט לקחו כמה דירות בבניין דירות והתחילו לפעול ולחיות בשכונה. זה נקרא קיבוץ "ראשית". בשנת השירות שלי פעלתי בבקרים בבית ספר דתי שהוקם בזמנו ע"י קיבוץ ראשית. (אפילו הייתי צריך לבוא בבוקר עם כיפה לבי"ס). היום יש בו ילדים מכל השכונה.

עסקתי בעיקר בחונכויות אישיות במרכז הלימודי של ביה"ס. אחה"צ עסקתי בכל מיני פעילויות – במרכז למידה של בית הספר, בחוג של ריצת ניווט ובפעילויות רבות של הקיבוץ העירוני ואפילו פעילויות לכל ילדי השכונה בפארק היפה במרכז השכונה..

כמה חברה הייתם בקומונה?

התחלנו 9 בנות ובנים וסיימנו 6. היו לא מעט אתגרים בחיי קומונה אבל בסוף השנה כבר הרגשנו מאד קרובים ועם הרבה חוויות וכיף ביחד.

איך אתה מסכם לעצמך את השנה?

בשבילי היה מאד מיוחד לחיות בעיר, לחיות בקומונה עם עוד חבר'ה ממקומות שלא הכרתי. לפעול בבי"ס דתי וגם ללוות לא מעט ילדים דתיים לימד אותי הרבה והיה לי מיוחד ומעניין.

אני מאד ממליץ על שנת שרות – זו שנה עם הרבה אתגרים, לא תמיד פשוטים, אבל למדתי מזה הרבה על עצמי ובכלל, ובסך הכל מאד נהנית.

המרואיין השני הוא רותם רשף

אני הייתי במסגרת שנת שירות משימתית ע"ש תא"ל אברהם ארנן, 'אדם ואדמה' בקיבוץ פלמ"ח צובה. שם ארוך לשנת שירות, כל מילה מאפיינת חלק אחר בשנה ובמהות המקום.

אברהם ארנן – מקים סיירת מטכ"ל, דמות חוצה גבולות. אנו לוקחים ממנו את הרוח של הפיכת חלום למציאות גם אם האמצעים מצומצמים ורתימת אנשים טובים למעשים טובים וחשובים.

בוגרי שנת משימות מסכמים

לפני כשבוע נפרדנו מחברי "קומונת נעמן" אחרי שנת השירות שלהם במגוון פעילויות חינוכיות פה אצלנו בקיבוץ. במקביל - במהלך חודש אוגוסט - חזרו הביתה לקיבוץ שלושה חבר'ה שלנו שסיימו גם הם שנת שירות מאד משמעותית והיה חשוב לשמוע את קולם.

השלושה הם עפרי מאירי, בר רייז ורותם

רשף. (הרביעי שגם הוא שייך לחבורה, **רון**

רייז היה חצי שנה במכינה צבאית וכבר מגויס עמוק לצנחנים)

רציתי מאד לאסוף אותם יחד לשיחה לשמוע ולרשום, אבל לא הצלחתי לכן שלחתי להם כמה שאלות מכוונות לראיון מרחוק:

1. איפה עשיתם את שנת השרות

2. מה המיוחד במסגרת שפעלתם?

3. מה היה תפקידך שלך במסגרת זו?

4. כמה חבר'ה הייתם בקומונה? ומשהו על חיי היחד

5. ספרו קצת על הקהילה שחיייתם בה

6. איך אתם מסכמים לעצמכם את החוויה באופן אישי?

7. איך הרגשתם בשנה הזאת אחרי כל השנים בקיבוץ?

8. האם אתם ממליצים לחבר'ה לעשות שנת שרות?

אז הנה לפניכם התשובות, המחשבות וההרהורים שקיבלתי מהם.

ראשון – בר רייז

איפה עשית שנת שירות?

עשיתי שנת שירות במסגרת עמותת "בקהילה". זו עמותה שהקימו פיתחו דבי ואראל מרגלית לפני הרבה שנים ומטרתה למנוע מילדים לנשור מהלימודים. אני פעלתי בקומונה בקריית מנחם בירושלים.

הדרישות והציפיות מהש"שינים מאוד גבוהות, במטרה שיצליחו לצמוח מתוך האתגרים. הליווי והתמיכה של הצוות הבוגר המלווה - אינטנסיביים ועוטפים גם הם.

רותם מסכם: אישית זה נתן לי המון חברים לכל החיים, כישורים ויכולת בעבודה ובכל מה שעסקנו שם אם בנגרות, תפירה וגם בעבודה עם ילדים עם צרכים מיוחדים.

ואחרונה חביבה היא עפרי מאירי -

מקום אחר וסיפור שונה:

עפרי התנדבה במרכז חירום לילדים שנמצא באזור השרון.

מה זה מרכז חירום?

מרכז חירום הוא מתחם סגור הרמטית אליו מובאים ילדים בגילאי 4-14 שהוצאו מהבית בצו חירום מידי.

בזמן שהותם במקום ובזמן הטיפול בהם, מחפשים עבורם פתרונות ארוכי טווח כמו משפחות אומנה או פנימיות מותאמות. תקופת השהות שלהם במרכז נעה בין חצי שנה עד שנה. בכל כמה זמן מגיעים ילדים חדשים. המרכז הוא מקום זמני ומידי שמנתק אותם מכל הבלגן שיש בבית, ודואג להשמה (מציאת מסגרות חלופיות) וטיפול בהם. חלקם חוזר הביתה.

במרכז שבו הייתי התנדבו שלוש בנות ש"ש. כש"שינית תפקדתי בתור מדריכה וזה כולל קליטת הילד/ה, אבחון, טיפול, עזרה בהצבת גבולות וחוקים.

אנחנו המדריכות משמשות עבורם הכל. התפקיד קשה נפשית ורגשית, עם שימת דגש על חוקים וגבולות. נדרש מאיתנו לשמור על עמימות מול הילדים, כדי שיכירו אותנו רק בשמנו הפרטי על מנת שלא ייקשרו אלינו רגשית יותר מדי (מכיוון שזהו מקום זמני). עם זאת, הצלחתי להתחבר אל הילדים רגשית ומאד אהבתי אותם.

ההתמודדות בעבודה מסוג זה לא קלה.

התפקיד מאד מבגר ומאתגר.

התוודעתי לאוכלוסיה אחרת, שונה מהסוג שאני רגילה אליה - וזה גרם לי להבין כמה אנחנו בקיבוץ חיים בתוך בועה, ובעיקר למדתי להעריך את מה שיש לנו אצלנו. שנת שרות על כל מגוון האפשרויות שבה היא בהחלט דבר חשוב.

תודה לכם עפרי בר ורותם- היה מעניין לשמוע ולראות. עכשיו כשאתם מצוידים בכלים נוספים לחיים - תצעדו לצבא בוגרים יותר. חזקו ואמצו.

איטה.

קיבוץ פלמ"ח צובה - שם נמצאת הקומונה, הוא קיבוץ שיתופי בהרי ירושלים, מקום אשר נותן לנו בית וגב לעשייה של שנת השירות. כמו בימי הפלמ"ח, הקומונה מממנת את עצמה על ידי עבודה בחקלאות בצובה. עבדנו 4-6 ימים בשבוע 9 שעות ביום, במטעים ובכרמים. העבודה מהווה חלק גדול וערך חשוב בשנה הזו. אדם ואדמה - הקשר בין האדם לאדמה, קשר שאנו מרגישים גאים לחוות, אנו לא נמנעים מעבודת כפיים פיזית וקשה.

והקשר שלנו לבני אדם, לאוכלוסיות המגוונות והמיוחדות שאנו עובדים איתן בהתנדבות אחרי שעות העבודה.

כל אחד מאיתנו מתנדב בשתי מסגרות ובזמנו החופשי עוזר לחברי הקומונה האחרים במסגרות שלהם. אנחנו עובדים עם אנשים עם מוגבלויות פיזיות, נפשיות ושכליות, ילדים ונוער בסיכון. מעבירים להם חוגים של כישורי חיים, יצירה, נגרות, תפירה, חקלאות וחממות, טבע וכדומה. אנחנו מנסים לקדם שוויון ולהעביר את הרוח שלנו הלאה.

בשנת השירות יש עוד המון משימות אשר יוצרות שנה אינטנסיבית, מאתגרת ומספקת:

חונכות אישית - פרויקט בו הש"ש נפגש מידי שבוע עם ילד/ה מהקיבוץ או מהישוב מבשרת ירושלים לזמן אישי.

"קפה שווה" - בית קפה לאנשים עם מוגבלויות ואנשים "רגילים" מתקיים פעם בחודש וחצי.

אחריויות אישיות - הש"שינים אחראים על מספר מתחמים בקיבוץ צובה כמו הנגריה, המתפרה, חורשת אי-הילדים (חורשה בשטח המטעים אשר מונגשת לאנשים עם מוגבלויות), חממות הרעות (חממות שנבנו במיוחד לעבודה החינוכית עם המסגרות השונות), חדר אירוח לקומונארים מהעבר ול"שביליסטים" שהולכים בשביל ישראל ועוברים בסמוך לקיבוץ, מחנה פלמ"ח (מחנה צבאי שהקמנו המהווה מקום חם לחיילים המתאמנים באזור), מתחם הקומונה עצמה וכן אחריויות הקשורות לקומונה עצמה.

השנה כאן בפלמ"ח צובה כוללת עבודה קשה, התנדבות, היכרות עם אנשים מיוחדים (שקופים בחברה בדר"כ), סמינרים, טיולים, חיי קומונה, חיי קיבוץ, לקיחת אחריות ויוזמה אישית וקבוצתית.

התחביב שלי עוד מתקופת הילדות. אני גם מאוד אוהבת לעשות ספורט ומתאמנת 4 פעמים בשבוע.

ראיון פינג פונג עם אסנת אבנון מטרני

ספרי קצת על עצמך

אני אסנת אבנון מטרני בת 40 נשואה ליניב, אמא לאלה 9.5 ונגה 6.5. נולדתי וגדלתי בחיפה, יש לי 3 אחיות ואני הקטנה במשפחה. למדתי הנדסה תעשייה וניהול באורט בראודה שם הכרתי את יניב, ועשיתי תואר שני באוניברסיטת חיפה בסטיסטיקה באוניברסיטה. אני עובדת היום כ-9 שנים בחברת "אלסטום" הצרפתית, חברה בינלאומית בתחום הרכבות, אני מנהלת בקרת פרויקטים בתחום הפיננסי.

1. למה בחרת לגור בכפר מסריק?

יניב הוא בן הקיבוץ, לי יש שורשים וזיקה לקיבוץ (משפחתי היא ממקימי קיבוץ כנרת ובילדותי ביליתי שם הרבה) תמיד רציתי לגור בקיבוץ, בעיני קיבוץ זה מקום טוב לגדל בו ילדים ולחיות כקהילה, לכן הבחירה לבוא לגור בכפר מסריק היתה קלה.

2. מה החוויה הראשונה הזכורה לך מהקיבוץ?

קצת אחרי שעברתי לגור בקיבוץ (בסיבוב הראשון שלי בקיבוץ כשיניב ואני עוד כשהיינו סטודנטים) בדיוק החלה מלחמת לבנון השנייה, והיינו רצים כל הזמן למקלט שליד בניין המזכירות הישנה. בקיבוץ כל הזמן דאגו לכולם בתקופה הזאת וזה הרגיש מאוד קהילתי ומשפחתי.

3. מה את אוהבת לעשות בזמן הפנוי?

בזמני הפנוי אני אוהבת לבלות עם המשפחה, אוהבת לצלם, צילום הוא

4. איזה מקום חוץ מהבית, את אוהבת בקיבוץ ולמה?

השדות שלנו, הם מקום שתמיד כיף להסתובב בהם ולהרגיש את המרחבים הפתוחים ולהנות מהטבע.

5. ספרי לנו משהו שאנחנו לא יודעים עליך?

אני ספורטאית בדם וכל חיי עסקתי בספורט. עוד מילדות השתתפתי בתחרויות וזכיתי בהרבה מדליות וגביעים, עסקתי בכמה תחומי ספורט: התעמלות מכשירים, כדורסל, אתלטיקה קלה וריקוד, ובצבא הייתי מדריכת אימון גופני.

6. לסיום סיומת, למי את מגלגלת את ראיון הפינג פונג הלאה?

לגבי כהן, השכן החדש שלי (:

שאלה וענתה: אסנת אבנון

סוף אוגוסט

חם כמו אש ולח כמו גיהינום.
קמתי לזריחה השכם בבקר
והעפתי מבט ממרפסת ביתי אל
השמש העולה.
פנס הרחוב עוד האיר באור מיותר.

מיקוד המצלמה הפך את אור מנורת
הרחוב למוגזם הרבה יותר
מהמציאות,

אבל יצא משהו מעניין.
ככה זה כשאור פוגש אור באור הבוקר
בבקר חם של סוף אוגוסט
ואני כבר מחכה לזריחות החורף
הקרות
כדי להתגעגע שוב לקיץ.

כתב וצילם: רון כהן

עוד שנה הסתיימה לה. זה הזמן לומר תודה ענקית לתום ולצוות המטבח
שלאורך כל השנים ובמיוחד בשנות הקורונה וזו שהסתיימה עכשיו,
מצליח לנווט ברגישות וחוכמה בין הצורך שלנו, קבוצת מועסקי "שילובים"
לבין טובת החברים והילדים.
תודה תום על שילובם של קבוצת המיוחדים שלי בקהילת הקיבוץ.

איילת בירק לוי

תודה מכל המועסקים ומצוות "שילובים - אדנם"

בני תודה ענקית!!!
הילדים חזרו בעננים והאמת גם אנחנו תודה
לך על למידה מהנה במיוחד על אופי החיים
בקיבוץ..

העברת להם את החוויה בצורה מדהימה,
רגועה, מכילה ומעשירה.

תודה רבה רבה מעריכות מאוד ובהחלט

נמליץ ונחזור בהמשך ❤️

21:33

אוגוסט 2022

בחודש אוגוסט היתה בענף התיירות פעילות רבה עם הרבה קבוצות מהארץ (סבים ונכדים, גמלאים וימי גיבוש) ומחול"ל - משפחות וקבוצות גדולות מקנדה וארה"ב והרבה מאוד משפחות שלא במסגרת קבוצה, מהארץ שבחרו להגיע אלינו (במיוחד ומרחוק) לבילוי הקיבוצי.

תודות לצוות התיירות ולמדריכים על הפעילות האינטנסיבית - אורית רוסמן, בני ברק, גיורא גירש, אברהם ואיטה אילת, אסא רמץ, גליה שטיין, רחלי בר דוד, תלמה בן דוד רותי בן דוד וניסים סעדה. וכמובן גם לבנות שמפעילות ומנהלות את קרון צ'כוליטא שבקרוב יקבל כוונים נוספים לשיפור הפעילות.

קצת תמונות מהיופי שהתרחש פה בשבועות האחרונים. ותגובות מרגשות שהמבקרים שלחו לנו.

תודה גדולה לתום גינת וצוות חדר
האוכל על הארוחות המעולות
המוגשות לקבוצות.

